

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 7(264) 18 iulie 2013

SF. PROOROC ILIE TESVITEANUL

În fiecare an, în miez de vară pe 20 iulie/2 august, Biserica Creștină îl prăznuiește pe unul dintre cei mai mari și mai cunoscuți prooroci ai Vechiului Testament, pe Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul.

El este singurul profet din Legea Veche care, deși n-a profețit nimic în legătură cu venirea lui Mesia (Hristos), este pomenit mai presus decât Moise și marii profeți mesianici.

Motivul pentru care Biserica îl ridică pe Sf. Ilie la această cinstită este valoarea excepțională a personalității sale, curajul și înțelepciunea sa, arătate în lupta contra idolatriei, pentru apărarea credinței în Dumnezeu cel adevărat.

La aceste virtuți se adaugă și viața sa sfântă, întocmai ca a monahilor și pusnicilor creștini, apoi darul ceresc cu care l-a învrednicit Dumnezeu să facă minuni în mijlocul poporului israelit.

Despre Sf. Prooroc Ilie se știe că era originar din Tesva Galaadului și a trăit cu peste 800 de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea necredinciosului rege Ahab (874-853 î.d.Hr.) Acesta se căsătorise cu o străină de neam, pe nume Izabela, femeie de moravuri ușoare, al cărei scop era îmbogățirea peste măsură și distrugerea credinței într-un singur Dumnezeu a evreilor, prin introducerea idolatriei, respectiv a cultului zeilor Baal și al Astartei. În aceste momente critice pentru poporul israelit, Dumnezeu a trimis pe Sf. Ilie la regele Ahab, să-l mustre și să-l anunțe că vor urma trei ani și șase luni de secetă, drept pedeapsă pentru necredința lui. În timpul secetei care a urmat, Sf. Ilie a trăit ca fugăr, ascunzându-se de mânia regelui,

mai întâi la pârâul Cherit, unde niște corbi îi aduceau de mâncare, iar apoi, după ce pârâul a secăt, a fost adăpostit în casa unei văduve din Sarepta Sidonului. După trecerea celor trei ani și șase luni de secetă și de foamete cumplită, acesta s-a întors la rege și l-a îndemnat din nou să părăsească închinarea la idoli, pentru ca nenorocirile abătute asupra țării să înceteze. Mai mult, pentru adevărarea dreptei credințe, Profetul Ilie a propus o confruntare între el și preoții lui Baal, care erau în număr de 450, respectiv să coboare foc din cer pentru a mistui jertfa de pe altare.

În ziua hotărâtă, preoții lui Baal au înconjurat altarul și ore întregi și-au implorat zeul să pogoare foc din cer, dar în zadar, căci jertfa lor nu a luat foc.

Când i-a venit rândul lui Ilie, la rugăciunea acestuia, Dumnezeu a pogorât foc din cer, care a mistuit nu numai jertfa, ci și pietrele altarului. Văzând această minune, poporul a cunoscut de partea cui este adevăratul Dumnezeu și, prințând pe slujitorii mincinoși ai lui Baal, i-au ucis ca să nu mai înșele pe viitor pe nimeni. Restaurându-se în țară dreapta credință, seceta și foametea au încetat printr-o ploaie binecuvântată, la rugăciunea arzătoare a Sf. Ilie.

Marele Prooroc Ilie nu a cunoscut moartea, el fiind înălțat la cer cu trup, într-un car de foc. Sf. Scriptură și Tradiția Bisericii ne spun că Sf. Ilie va veni iarăși pe pământ la sfârșitul veacurilor ca Înainte Mergător la cea de-a doua venire a Mântuitorului Hristos, când va judeca viii și morții.

Trăsături principale ale sectelor religioase

Prin definiție, secta este o grupare care s-a desprins dintr-o structură/organizație inițială, în scopul corectării unor abateri doctrinare atribuite structurii-mamă. Există, de asemenea, secte desprinse din alte secte.

O sectă este un grup sau o mișcare caracterizată printr-un devotament sau dedicare exagerată față de o persoană, o idee sau un obiect, folosind tehnici de manipulare și control care nu sunt etice (de exemplu, izolarea de prieteni și membri ai familiei, debilitare, folosirea unor metode pentru a mări sugestibilitatea și supunerea, controlul informațiilor, anularea individualității sau a judecării critice, promovarea dependenței față de grup și teama de a-l părăsi, etc.) în scopul atingerii scopurilor conducătorilor de grup, în defavoarea membrilor, a familiilor lor sau a comunității.

Sectele pretind o anumită poziție pentru ele sau pentru conducătorii lor, ceea ce le așează în opoziție cu societatea și/sau cu familia. Ele adoptă atitudini fărnice, propagandistice, pentru a câștiga noi membri. Într-o lume în care cifrele vorbesc, un număr mai mare de membri creează iluzia de veridicitate învățăturii religioase.

Caracteristicile unei secte

Voi prezenta mai jos câteva dintre aspectele care caracterizează sectele religioase, cu precizarea că aceste trăsături nu se regăsesc cumulativ la toate sectele, ele variind destul de mult de la o grupare la alta.

1. Ruptură abruptă cu creștinătatea istorică. Deoarece secta crede că întreaga Biserică creștină a devenit apostată la scurt timp de la moartea Apostolilor și că Dumnezeu a dat conducătorilor sectei o nouă lumină privind adevărul mântuitor. În consecință, ea s-a despărțit de Biserică și a devenit complet independentă. Astfel, pentru secte, istoria Bisericii este o chestiune simplă: de pe vremea lui Hristos nu s-a întâmplat cu adevărat nimic important în Biserică, până când fondatorul sectei a început organizarea a ceea ce este salutat acum ca singurul popor adevărat al lui Dumnezeu. Secta se bucură de separarea inițiată și este foarte mulțumită să rămână separată.

(continuare în pag. 5)

Ștefan cel Mare comemorat la Soroca

S-au împlinit 509 ani din ziua trecerii la veșnicie a marelui voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. La Soroca evenimentul a fost consemnat concomitent la Cetate și în Biserica „Sfinții Martiri Brâncoveni”. În dimineața zilei în paraclisul din cetate un sobor de preoți în frunte cu protopopul Nicolae Craveț au săvârșit o slujbă de pomenire care s-a încheiat cu intonarea cântecului „Când a fost să moară Ștefan”. A urmat un program artistic, ce s-a derulat pe treptele cetății, după care cei prezenți au mers cu flori la Monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfânt din Piața Libertății.

În același timp la Biserica „Sfinții Martiri Brâncoveni” s-a citit Acatistul Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, „celui care cu dreptate și cu dragoste a cârmuit poporul încredințat lui de Dumnezeu”. Au oficiat această slujbă de cinstită și credință doi preoți: Părintele paroh Sorin și

părintele Constantin din Gara Redi, raionul Ocnița. Și aici s-a cântat cu toată lumea prezentă în Biserică „Când a fost să moară Ștefan”, iar la final preoții au rostit câte un cuvânt de învățătură, după care au depus flori la Monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfânt.

În contextul evenimentului scriitorul Vlad Zbărciog și-a prezentat cartea „Io, Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei”.

Observatorul de Nord

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la
Curierul Ortodox

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

16 iulie
ÎPS Vladimir a participat la lucrările Sinodului Bisericii Ortodoxe Ruse.

14 iulie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit slujba duminicală la Catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

12 iulie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat serviciul divin praznical la catedrala din Chișinău.

11 iulie
În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir a avut o întrevedere cu dl Ion Prișăcaru, Șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat. În seara zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit tundera în schimonahism a două viețuitoare ale Mănăstirii Ciuflea, care cu acest prilej au primit numele de Melania și respectiv Elena.

10 iulie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a avut astăzi o întrevedere cu Președintele Republicii Moldova, Domnul Nicolae Timofti, la Reședința de Stat de la Condița.

9 iulie
În dimineața zilei, ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență un grup de studenți de la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității Aristotelice din Tesalonic, însoțiți de prof. Vasiliou Koukousas.

7 iulie
ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Mănăstirea Ciuflea.

25 iunie – 5 iulie

În perioada 25 iunie – 5 iulie a.c., Înalt Prea

Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit un pelerinaj la locurile sfinte din Rusia și Ucraina. În acest răstimp, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a vizitat Mănăstirile Optina, Donskoi, Danilov, Diveevo, Goloseevo, Lavra Sf. Serghie, Lavra Pecerska, Pustia Glinskaya.

24 iunie
ÎPS a liturghisit la biserica Academiei Teologice din Chișinău.

23 iunie
De Duminica Mare, ÎPS Vladimir a săvârșit Sfânta liturghie la catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

22 iunie
Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Sfânta Mănăstire Cușelăuca cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

20 iunie
În dimineața zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit în audiență pe Domnul Boris Slipenski și Doamna Natalia Melnic – binefăcători ai Bisericii Ortodoxe din Moldova.

19 iunie
În prima jumătate a zilei ÎPS Vladimir a discutat cu domnia Nicolae Petrașcu, director general la SA Restaurantul Casa Nunții „Noroc” din mun. Chișinău și Boris Dubirny, cetățean al Austriei, originar din Republica Moldova, care în ultimii ani este implicat activ în acte de caritate.

În după amiaza zilei ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență pe dnii Tuțu Constantin și Șaban Andrei, tineri sportivi de performanță, primul campion mondial și european (k-1), al doilea maestru în sport, absolvent al Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare”.

AU FOST DECORAȚI

14 iulie
Prot. Mitr. Ghenadie Țurcanu, Președinte al Fundației „Cuv. Paisie Velicikovski” din Moscova, a fost decorat cu Ordinul Mitropolitan „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II, în semn de recunoștință pentru munca depusă spre binele și mărirea Sfintei Biserici Ortodoxe din Moldova.

11 iulie
Viceprim-ministrul, Ministrul Economiei, Domnul Valeriu Lazăr, a fost decorat cu Ordinul „Ștefan cel Mare și Sfânt” gr. II.

10 iulie
Binefăcătorul bisericii „Sf. Ioan Teologul” din s. Peresecina, r. Orhei, domnul Demian Dragan, a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski” gr. II.

7 iulie
Părinte Nicolae (Roșca), duhovnicul administrator la mănăstirea Ciuflea din Chișinău, a fost decorat cu dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe, în semn de apreciere arhierescă pentru munca depusă pentru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova, în cadrul Mănăstirii Ciuflea.

22 iunie
Stareța mănăstirii Cușelăuca, Egumena Vera (Spinei), a fost decorată cu Medalia „Cuv. Parascheva”, în semn de apreciere și recunoștință pentru munca depusă spre buna administrare a obștii monahale, spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

20 iunie
Domnul Boris Slipenski a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski” gr. II, iar Doamna Natalia Melnic cu Medalia „Cuv. Parascheva”, în speranța că activitatea lor de binefacere va fi un exemplu demn de urmat pentru toți oamenii de bună credință.

19 iunie
Dl Tuțu Constantin a fost decorat cu ordinul „Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare” (gr. II) iar Șaban Andrei cu ordinul „Meritul Bisericesc” (gr. III).

HIROTONII

7 iulie
În cadrul Liturghiei de la mănăstirea Ciuflea din Chișinău tânărul Serghei Iordăchescu a fost hirotonit în treapta de diacon, iar diaconul Nicolae Sănduță, în treapta de preot.

16 iunie
În Duminica a VII-a după Paști, ÎPS Vladimir la Hirotonit în treapta de diacon pe tânărul Vasile Simeonel.

11 iunie
Monahul Gheorghe Croitor a fost hirotonit în treapta de ierodiacon pe seama bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Răcăria, r. Râșcani,

9 iunie
În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chișinău, tânărul Nicolae Sănduță a fost hirotonit în treapta de diacon

27 mai
În cadrul Liturghiei de la mănăstirea Saharna, monahul Nicolae, viețuitor al Mănăstirii Țăpova, a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

19 mai
În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chișinău, diaconul Veaceslav Solonari a fost hirotonit în treapta de preot.

Adunarea preoților în catedrala „Sf. Ier. Nicolae” din Bălți

Pe data de 15 iulie 2013, a avut loc adunarea preoților în catedrala „Sf. Ier. Nicolae” din Bălți. Adunarea a fost prezidată de secretarul eparhial – părintele Petru Ciunciuc. Pe agenda zilei au fost stabilite două priorități.

1. Propunerea domnului Ion Godoroja, reprezentantul Mitropoliei Moldove, de a organiza un fond de pensionare pentru slujitorii bisericii.

2. Moleben în fața monumentului sfântului Ștefan cel Mare.

La festivitate au participat și conducerea municipiului Bălți, care au depus flori la picioarele sfântului voievod Ștefan cel Mare.

Adunare cu slujitorii din cuprinsul Blagociniilor Edineț și Briceni

La 20 iunie 2013, la Reședința Episcopală din orașul Edineț au avut loc Adunările ordinare cu slujitorii din cadrul Blagociniilor Edineț și Briceni. Întrunirea cu clericii Blagociniei Edineț a început la ora 8.00 dimineața și a fost prezidată de părintele blagocin, protoiereul Ioan Gînju, împreună cu protoiereul Ghenadie Dascăl, adjunct de blagocin. Ședința Blagociniei Briceni a avut loc începând cu ora 12.00 și a fost condusă de părintele blagocin, protoiereul Vasile Saracuța. La ședințe au fost dezbătute problemele de ordin pastoral, teologic și practic din viața de zi cu zi a parohiilor și au fost prezentate dările de seamă pentru trimestrul II al anului 2013.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

Seminarul metodologic republican „Școala și Biserica: parteneriat pentru educație” la a II-a ediție

Cu binecuvântarea ÎPS Mitropolit Vladimir, Departamentul mitropolitan Studii a organizat cea de-a doua ediție a Seminarului metodologic republican „Școala și Biserica: parteneriat pentru educație”.

Evenimentul a demarat la Institutul de Științe ale Educației și întrunește formatori naționali în domeniu, metodiști pentru predarea Religiei din protopopiate, inspectori școlari din eparhii, precum și specialiști responsabili de predarea acestei discipline.

Totodată, la seminar s-au propus câteva subiecte legate de anul aniversar – 1700 de ani de la proclamarea Edictului de la Milan. La această dată semnificativă pentru creștinism s-au referit specialiștii în domeniul istoric Emil Dragnev, Ion Gumenai și pr. Veaceslav Ciorbă.

Șeful Direcției metodice pr. Alexei Boenciuc a prezentat realitatea la capitolul Educație religioasă în învățământul din Republica Moldova, iar cu rapoarte de activitate s-au prezentat și inspectorii eparhiali.

La eveniment au participat dna Lilia Pogolșa, directorul Institutului de Științe ale Educației, dna Eugenia Parlicov, responsabilă pentru monitorizarea disciplinei Religie din partea ministerului, precum și reprezentanți ai Mitropoliei Basarabiei și Diecezei Romano-Catolice din Chișinău.

A doua parte a evenimentului a avut loc la Mănăstirea Căpriana, iar despre activitățile ce urmează vă vom informa ulterior.

Serviciul de presă al Mitropoliei

Prot. Mitr. Pavel Borșevschi la popas aniversar

Cu deosebit respect și prețuire adresăm sincere felicitări cu ocazia zilei de naștere unuia dintre cei mai prolifici și mai râvnitori slujitori din Chișinău ai Bisericii Ortodoxe din Moldova, Protoiereul Mitrofor Pavel Borșevschi.

Îl cunoaștem dintotdeauna pe părintele Pavel ca pe un neobosit propovăduitor al Cuvântului Evanghelic care susține vorba cu fapta cea bineplăcută și mântuitoare.

Sfinția Sa face parte din categoria acelor clerici despre care vorbește prea multe sunt de prisos, deoarece lucrările sale vorbesc de la sine.

Aflat acum la o vârstă a bilanțurilor, îi urăm părintelui Pavel să-și continue lucrările sale spre lauda lui Dumnezeu și spre ajutorarea aproapelui, rămânând astfel un exemplu demn de urmat atât pentru enoriași, cât și pentru confracții slujitori.

Îndreptându-ne ruga către Bunul Dumnezeu și Sfinții Săi Apostoli, nădăjduim că vrednicul părinte își va continua misiunea încă mulți ani în deplină sănătate trupească și sufletească, ferit de rele și ispite.

*Cu dragoste creștinească,
Direcția Mitropolitană*

Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA” anunță admiterea pentru anul de studii 2013-2014

Cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove, Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA” anunță ADMITEREA-2013-2014.

Seminarul este o Instituție Teologică licențiată de Stat. Instituția oferă studii liceale, profilul umanistic și pregătește:

- Învățătoare de religie în clasele primare;
- Cântăreți bisericești.
- Termenul de studii – 3 ani.

La absolvire se susțin examenele pentru obținerea brevetului profesional și a diplomei de Bacalaureat, fapt ce dă posibilitate absolventelor să-și continue studiile în orice instituție de învățământ superior.

În acest an de studii vor fi înmatriculate eleve în clasa a X-a și se va completa clasa a XI-a.

Seminarul oferă gratuit studii, cazare și hrană.

Acte necesare:

- Actul de identitate;
- Actul de studii;
- Certificatul medical;
- Certificatul de botez;
- Recomandarea preotului;
- 4 fotografii 3×4.

Admiterea se face în conformitate cu Metodologia Ministerului Educației; suplimentar abiturientele susțin o testare.

Testarea prevede:

- Cunoștințe generale de religie;
- Verificarea aptitudinilor muzicale (ritm, voce).

Depunerea actelor de la 01 iulie până la 28 august. Înmatricularea – 30 august.

Adresa seminarului: Mănăstirea “Sf. M. Mc. Gheorghe”, s. Suruceni, r. Ialoveni, Seminarul Teologic Liceal de Fete „REGINA MARIA”. Deplasarea cu microbusul „Suruceni” de la autogara Centru din or. Chișinău.

Telefoane de contact: 0-268-33-262, 069189146

În atenția slujitorilor, teologilor, profesorilor de Religie și a tuturor persoanelor cu studii superioare interesate de consiliere Universitatea de Stat din Moldova Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației

În premieră propunem programul de masterat Consiliere educațională și spirituală (MP), care este de real folos pentru contingentul bisericesc, precum și pentru cei care doresc să activeze în învățământul școlar și în diverse instituții unde este necesară consilierea educațională și duhovnicească.

Domeniul general de studiu – 14 Științe ale Educației.

Numărul total de credite de studiu – 120.

Titlul obținut – master în Științe ale Educației.

Competențe specifice:

- Cunoașterea și înțelegerea problematicii educației creștine;
- Proiectarea, realizarea și evaluarea activităților educaționale creștine;
- Consilierea psihopedagogică din perspectiva valorilor creștine;
- Trăirea și promovarea valorilor creștine în viața cotidiană;
- Managementul educației creștine în context instituțional;
- Asistență psihopedagogică a slujitorilor și enoriașilor din biserică;
- Elaborarea de programe școlare de religie (oficiale și opționale) și de curriculumuri de cateheză pentru diferite categorii de vârstă;
- Organizarea activităților educative/ didactice religioase, în maniera interdisciplinară;
- Organizarea timpului liber al copiilor și tinerilor;
- Evaluarea manualelor școlare și a auxiliarelor didactice din perspectiva axiologiei creștine;

- Organizarea și desfășurarea de cercetări pedagogice,
- Posibilități de angajare:
- Profesor de Religie;
- Consilier (școlar, parental și familial, în probleme spirituale);
- Consilier în probleme educativ-spirituale în diverse instituții (penitenciare, centre de plasament, unități militare etc.);

Consultant în problematica educației creștine;

Asistent didactic în activitatea Bisericii etc.

Perioada de depunere a actelor: 16-27 iulie 2013.

Adresa:

Catedra Științe ale Educației

USM, bloc principal, etajul 5, sala 507, 509,

Tel.: 022/577839 sau 069-332-308, șef catedră Maia Șevciuc sau 079-481-586 preot Octavian Moșin.

Trăsături principale ale sectelor religioase

Bogdan Mateciuc

(*începutul în pag. 1*)

2. Tendința spre perfecționism. Membrii sectei se simt mult mai sfinți față de cei din alte grupări religioase, mai ales față de membrii Bisericii istorice. Pentru sectă nu este importantă o sensibilitate față de păcat, materializată prin convingerea că nu suntem la înălțimea așteptărilor în privința îndeplinirii a ceea ce vrea Dumnezeu de la noi. Membrii sectelor se laudă cu ceea ce fac. Ei pretind că ascultă de Dumnezeu și îndeplinesc lucrări pe care alții le neglijează. Ei cred că Dumnezeu folosește standardul lor în ce privește faptele și se consideră singurii care-l satisfac. Ca urmare, celelalte grupări sunt moarte spiritual, ipocrite și creștine doar cu numele.

3. Tendința de a supra-aprecia lucrurile secundare. Mai precis, sectele tind să ia anumite adevăruri secundare și să le dea o importanță mai mare decât li se cuvine, în timp ce chestiuni de importanță majoră sunt nesocotite. Rezultatul este că teologia sectei devine unilaterală și deformată. De obicei aceste adevăruri sunt cele care au dus la nașterea sectei sau care mențin acum separarea. Membrii sectelor au versete speciale în Scriptură pe care numai ei le înțeleg corect și pe care le consideră providențiale în susținerea teologiei lor.

4. Comunitatea exclusivă a celor mântuiți. Secta se absolutizează pe sine prin pretenția că numai ea ar reprezenta comunitatea celor mântuiți/iluminați/aleși. Prin contrast, Biserica este fie apostată, fie unealta diavolului. Membrii sectei sunt prezentați ca sfinți, în timp ce păcatele celorlalți sunt amplificate. Dumnezeu devine astfel proprietatea grupării, El apreciindu-i pe toți oamenii așa cum face aceasta. Prin urmare, Dumnezeu îi folosește numai pe membrii sectei ca instrumente pentru a-și revela voia și adevărul Său. Ei au astfel o misiune specială. Secta se ridică pe sine la poziția tranșantă a lui Iisus, aplicându-și cuvintele Lui: "Cine nu este cu mine, este împotriva mea." Ea nu se mulțumește cu atitudinea pe care Iisus a recomandat-o ucenicilor Săi: "Cine nu este împotriva voastră, este pentru voi" (Luca 9:50).

5. Rolul central al grupării în sfârșitul lumii. Secta este convinsă că a luat naștere conform unui plan special al lui Dumnezeu, pentru a umple un loc lăsat gol de Biserica depărtată de la credința adevărată. Deseori, nașterea

sectei marchează un moment istoric în escatologia lumii. Sfârșitul lumii joacă un rol determinant în teologia grupării: ea devine arena pe care se va desăvârși glorificarea sectei, atunci când toți ceilalți vor fi înfrânți. Deși poate fi mică și neînsemnată, atunci când vine ziua încheierii socotelilor, ea va primi de la Dumnezeu locul de onoare pe care îl merită. Ea este mesagera, cea care pregătește revenirea lui Hristos și participantă alături de Dumnezeu la judecata finală.

Pe evreii vinovați de mândrie spirituală cu privire la locul lor, Iisus i-a avertizat: "Mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor. Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară" (Matei 8:11,12).

6. Conducător carismatic sau mesianic. Acesta fie se consideră Dumnezeu, fie numai el interpretează Scripturile așa cum ar voi Dumnezeu, interpretări care nu pot fi contestate de membri. Conducătorul este auto-numit și nu se subordonează nici unei alte autorități. El hotărăște cum trebuie să gândească, să reacționeze sau să simtă membrii în diferite situații ale vieții.

7. Dependentă psihologică față de grup. În timp, membrilor li se induce credința că părăsirea sectei echivalează cu părăsirea lui Dumnezeu și cu pierderea mântuirii. Astfel, secta capătă un rol tot mai mare în viața individului, cu valențe de viață socială și familială. Prin urmare, membrii au tendința să rupă legăturile cu familia și cu prietenii care nu frecventează gruparea respectivă. Ei renunță la țelurile în viață și la activitățile de interes pe care la aveau înainte de a se alătura grupului; întreaga lor viață începe să graviteze în jurul sectei, rezultând o izolare de societate - restul lumii nu sunt mântuiți, nu sunt creștini, nu sunt transformați; Secta devine singura sursă valabilă de informare.

Lumea este împărțită în noi și ei: curați și păcătoși, binele absolut și răul absolut. Persoana trebuie să se schimbe în permanentă pentru a se conforma normelor grupului; tendința spre rușine și vină sunt folosite ca pârghii emoționale pentru a-i influența și manipula pe membri.

Dacă persoana se izolează de familie sau de societate, ea își poate pierde simțul realității. De aici decurge un comportament nefiresc în societate, la serviciu, etc. Dacă individul nu petrece timp de unul singur, el își va pierde capacitatea de a fi obiectiv și de a avea o imagine corectă asupra lucrurilor.

Premize pentru convertire

Farber, Harlow și West (1957) au lansat termenul de "sindrom DDT" pentru a descrie transformarea la nivelul gândirii suferită de prizonierii din războiul din Coreea: debilitate, dependentă, teama. Lifton (1961), care a studiat modificarea gândirii folosită în universitățile din China, a demonstrat că procesul nu necesită afectiuni sau probleme fizice. Culetele contemporane, care nu dispun de ajutorul statului, au mai multe în comun cu aceasta transformare a gândirii decât cu situația prizonierilor de război, în sensul că ele nu folosesc forța fizică. Pentru a-și controla subiecții, ele recur la subterfugii și la

domeniile naturale de intersecție între ele și individ. Sectele induc stări de dependență pentru a obține controlul asupra membrilor și folosesc metode de pedeapsa psihologica pentru a întreține acest control. Procesul, după opinia mea, poate fi descris pe scurt ca un sindrom DDT modificat: debilitate, dependentă, teamă.

Deși procesul descris aici este complex și variat, cele de mai jos reprezintă schema clasică de aderare la o sectă:

Individul vulnerabil se întâlnește cu grupul;

Conducătorul (conducătorii) grupului se prezintă pe sine ca un binevoitor care îi poate îmbunătăți viața;

Individul răspunde pozitiv, are parte de o creștere a respectului de sine și a sentimentului de securitate, acestea având loc pe fundal psihologic. Individul poate fi considerat ca "racolat";

Prin intermediul împărtășirii de experiențe, a mărturisirilor și a exemplelor individualizate, conducătorul(ii) grupul capătă acces la punctele tari și la cele slabe ale individului;

Prin mărturisiri ale membrilor grupului, prin denigrarea "concurrentei" (alte biserici sau grupuri religioase), prin accentuarea constantă a amintirilor rușinoase ale individului și a altor slăbiciuni, prin îndobrocarea treptată cu sistemul de gândire strict și închis al culturii, se afirmă superioritatea grupului ca un adevăr fundamental;

Mărturisirile membrilor, întărirea încrederii individului în grup, amintirea discretă a slăbiciunilor individului și diferite forme de presiune îi creează individului sentimentul că bunăstarea lui viitoare, sub toate aspectele, depinde de respectarea credințelor grupului, mai exact a "programului de schimbare";

Aceste tehnici de influențare sunt însoțite de o subminare a respectului de sine al individului (de exemplu prin exagerarea păcătoșeniei faptelor pe care individul trebuie să le mărturisească), suprimarea sau slăbirea gândirii critice prin alocarea de sarcini care să ocupe cât mai mult din timpul liber al individului și prin repetarea constantă ca numai lucrurile se pot întâmpla dacă nu se respecta rețeta de "transformare" sau mântuire a grupului. Aceste manipulări îl fac pe individ să-și exprime loialitatea față de grup și să se angajeze să se schimbe conform cu schema locală. De acum el sau ea va fi considerat ca fiind "pe cale" (ca mergând pe calea "mântuirii", "iluminării", "curățirii", etc.). Dependentă individului față de grup este deja creată și afirmată implicit sau explicit. Mai mult, el sau ea acceptă autoritatea grupului în definirea binelui sau a răului, în inima individului precum și în ceea ce privește lumea.

Convertitul face apoi obiectul așteptărilor nerealiste de mari din partea grupului. Se afirmă "cu dragoste" potențialul de care este el capabil, în timp ce membrii grupului mărturisesc cu putere nivelurile la care au ajuns ei sau idolii lor (conducătorii sau fondatorii grupului). Misiunea de căpătâi a grupului (o falsă mântuire) sunt o justificare pentru toate așteptările denaturate.

Deoarece cuvântul grupului este întotdeauna adevărat iar gândirea "negativă" nu este acceptată, eșecurile individului sunt numai și numai ale lui, în timp ce îndoilele personale sau

criticile sunt eliminate sau redefinite ca păcate personale. Individul are parte de o alienare tot mai mare. Firea lui de dinainte de a veni în sectă este eliminată; îndoilele cu privire la grup sunt eliminate din gândire; este menținut sentimentul de vinovăție de a nu te ridica la nivelul așteptărilor grupului. Singura adaptare posibilă este fragmentarea și compartimentizarea. Nu este surprinzător deci ca mulți doctori considera disocierea ca reprezentând miezul tulburărilor și disfuncționalităților legate de secte.

Alienarea individului va atrage după sine ruperea psihologică, dacă nu și fizică, de lumea exterioară, în special de familie. Informațiile din exterior amenință să tulbure falsul sistem de valori și echilibrul al individului, pe care acesta le-a preluat de la grup în încercarea de a se conforma cerințelor implicite afirmate ale grupului. Aceasta alienare accentuează dependența individului față de grup.

Grupul promovează echilibrul disociativ al individului, încurajând activ dependența acestuia, de exemplu prin exagerarea "păcatelor" din trecut și a conflictelor cu familia, prin denigrarea celor din afară, prin folosirea de cântări care să abată orice gândire critică și prin oferirea de posibilități prin care individul poate ocupa un anumit loc în structura grupului (de exemplu a lucra în beneficiul grupului, a vinde reviste pe strada, a munci pentru construirea/întreținerea locului de adunare).

Grupul favorizează dependența crescândă a individului, prezentând pericole și tragedii care se vor întâmpla dacă individul sau o forță din afară (vizita unui membru al familiei, de exemplu) tulbură echilibrul disociativ care îi permite lui sau ei să funcționeze în acel sistem închis. De obicei pedeapsa este de natura psihologică sau metafizică. În unele secte, la inițiativa conducătorului grupului sau a unor membrii "fierbinți pe cale", individul este ostracizat, evitat și catalogat ca având un "duh rău" sau ca fiind rebel. Mai mult, individul este avertizat că dacă perseverează în acea atitudine critică, își pierde mântuirea și, în general, îl așteaptă iadul. Trebuie amintit că aceste amenințări sau pedepse apar în contextul unei dependențe față de grup și al unei alienări psihologice (separări) față de sistemul de suport din trecut. Aceasta face avertizările grupului mult mai puternice decât avertizările folosite de grupările religioase tradiționale, de genul "vei ajunge în iad dacă mori având un păcat de moarte".

Rezultatul acestui proces, atunci când este dus până la capăt, este o persoană care vrea să para foarte fericită, dar care ascunde o suferință adâncă. Cu un zâmbet nenatural pe față, persoana va mărturisi cum i s-a schimbat viața și chiar cum "frații" au devenit oxigen pentru ea. În aceste cazuri dependența este totală iar persoana nu concepe să-și trăiască viața separat. Întâlniri cât mai frecvente, petrecerea împreună a timpului, presărată cu mărturisiri personale, totul creează un univers închis și îi dau individului senzația că nici nu ar putea trai fără grup. Am discutat cu mulți foști membri de secte care, atunci când au părăsit adunarea și au vorbit cu alți foști membri, a fost surprinși să constate că mulți dintre "frații" lor zâmbeau și ei fals, cu toții crezând că ei sunt singurii care nu se simt bine acolo.

(*va urma*)

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

MITROPOLITUL GAVRIIL BĂNULESCU-BODONI - PRIMUL ARHIPĂSTOR AL EPISCOPIEI CHIȘINĂULUI ȘI HOTINULUI

(sfârșit, începutul în nr. 5, 2013)

Din acest moment mitropolitul Gavriil este ajutat în lucrarea sa administrativă de către noul episcop, căruia i-a fost încredințat unul dintre cele mai mari județe din eparhie.

Doar 4 ani s-a aflat mitropolitul Gavriil la cârma catedrei Kievului și Haliciului. La 21 august 1803, înaintează un raport către Sfântul Sinod în care roagă să-l elibereze de la conducerea mitropoliei Kievului și Haliciului. Au fost expuse mai multe păreri despre noul demisie mitropolitului Gavriil Bănulescu-Bodoni. F. Ternovski în articolul "Serapion, mitropolitul Kievului", referindu-se la numirea arhiepiscopului Serapion de Kazan la catedra din Kiev menționează: „În septembrie 1803 mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni a demisionat și a părăsit Kievul. Nu era un bătrân (57 de ani) și era iubit la Kiev. Condițiile demiterii lui până în prezent rămân neelucidate. Se pare că în sferele înalte considerau că nu e bine ca la catedra Kievului să se afle un străin (originar din Transilvania), chiar dacă avea merite, dar Gavriil nu era mândru, și a hotărât să demisioneze îndată ce la urechile lui au ajuns aceste zvonuri”. Cererea mitropolitului Gavriil a fost îndeplinită. Sfântul Sinod i-a permis mitropolitului Gavriil să se stabilească cu traiul în orașul Odesa. Din cele stipulate în scrisoarea împăratului Alexandru, către mitropolitul Gavriil, din 21 august 1803, aflăm că împăratul „voind a contribui la însănătoșirea mitropolitului Gavriil, și ca semn al deosebitei atenții pentru serviciile lui a ordonat să i se plătească mitropolitului 3000 ruble pe an”. În acest oraș de pe țărmul Mării Negre, mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni a procurat o casă, iar peste un an mitropolitul Gavriil s-a mutat cu traiul la Dubăsari unde rămâne până la 1806, când, începe un nou război ruso-turc și oștirile rusești ocupară din nou Principatele Române.

În 1808 rușii înființează exarhatul Moldovei, Valahiei și Basarabiei, numindu-l pe Gavriil Bănulescu-Bodoni în fruntea acestuia. Până în 1812 Î.P.S. Gavriil a condus efectiv și Mitropolia Moldovei.

La 16 mai 1812 se încheie Pacea de la București. Rușii sunt nevoiți să se retragă din Principate, dar obțin o jumătate din Moldova, teritoriul dintre Prut și Nistru, numit mai târziu - Basarabia.

Era și firesc ca în situația nou creată, teritoriul dintre Prut și Nistru să primească o nouă organizare bisericească. Prima grijă pe care a avut-o mitropolitul Gavriil stabilit în Basarabia a fost organizarea eparhiei. La 6 august 1812 adresează o scrisoare cu nr. 769, către comandantul armatelor rusești amiralul P.V. Cicegov, prin care propune instituirea eparhiei din Chișinău după aceeași organizație, pe care o avea biserica din Moldova. Un proiect de organizare a noii eparhii este înaintat și Sfântul Sinod la 4 noiembrie 1812. Noua eparhie urma să cuprindă nu numai teritoriul dintre Prut și Nistru ci și cele dintre Nistru și Bug, cu orașele Tiraspol, Dubăsari, Ovidiopol și Odesa, precum și orașele Herson, Oceacov Olviopol din gubernia Herson.

Pentru întreținerea sa, mitropolitul solicită veniturile mănăstirii Căpriana, care era închinată Zografului din muntele Athos. La 21 august 1813, proiectul mitropolitului a fost aprobat de către țarul Alexandru I. Prin ucazul țarului se prevedea ca în noua eparhie să se aplice "obiceiurile locale, fiindcă s-a îngăduit poporului Basarabiei păstrarea vechilor sale drepturi moldovenesti". În eparhia Chișinăului și Hotinului se păstra aceeași organizație, pe care o avea biserica din Moldova, se păstrau cam aceleași protopopii care au fost înainte, care erau nouă la număr și anume: Hotin, Soroca, Fălești, Orhei, Lăpușna, Hotărniceni, Codru și Basarabia de jos. În exercitarea atribuțiilor sale arhiepiscopul Chișinăului era ajutat de către protopopi. Protopopii recomandau candidații la hirotonie, făceau anchete în parohii, aplicau pedepse în cazuri de indisciplina a clericilor în subordine, dar erau datori să-i apere de orice asupriri din partea autorităților sau a mirenilor. Tot Protopopii supravegheau și starea morală și culturală a clericilor. În septembrie 1813 a luat ființă "Exarhiceasca dicasterie a Chișinăului" instanță de judecată bisericească.

Aflându-se în fruntea eparhiei Chișinăului mitropolitul Gavriil a făcut lucruri bune pentru românii din Basarabia și Transnistria. S-a îngrijit de construcția edificiilor de cult în timpul păstoririi sale în Basarabia au fost construite 200 de biserici astfel că numărul bisericilor spre sfârșitul păstoririi sale era mai mare de 900.

Pentru formarea viitorilor preoți mitropolitul Gavriil încă în 1812 hotărăște să deschidă la Chișinău un Seminar Teologic.

Dar abia la 31 ianuarie, au fost deschise cursurile la aceasta școală teologică. Ca profesori erau numiți: protopopul Petru Kunițki și Isidor Gherbanovski, iar rector Ivan Nesterovici (călugărit curând cu numele Irineu, devenit apoi episcop de Penza și de Irkutsk). La seminar erau primiți, de regulă, fii de preoți și diaconi, dar și fii de țărani. Pe lângă disciplinele teologice, în seminar se predau și limbile greacă,

latină, rusă și română (româna se preda 10 ore pe săptămână). În 1814 a fost înființată o bibliotecă a Seminarului.

Pe lângă pregătirea viitorilor preoți o preocupare a ÎPS Gavriil a fost și cea de a înzestra bisericele cu cărțile necesare. Pentru acest scop el se adresează la 25 septembrie 1813 către Sfântul Sinod solicitând aprobarea înființării unei tipografii eparhiale la Chișinău. La 4 mai 1814 a fost dată aprobarea, iar la 31 mai a avut loc deschiderea oficială a tipografiei. Primul conducător al tipografiei eparhiale a fost călugărul Ignatie, venit de la mănăstirea Neamț. Cu binecuvântarea Î.P.S. Gavriil la tipografia din Chișinău au văzut lumina tiparului o serie de cărți liturgice, didactice și religioase în limba română: Bucoavnă(1814), Liturghierul (1815), Bucoavnă (1815), Molebnic (1815), Catehizis (1816), Molebnic (1816), Tedeum de ziua Crăciunului (1816), Ceaslovul (1817), Rânduiala panihidei (1817), Psaltirea (1818), Scopul societății biblice (1818), Noul Testament (1819), Mineul de obște (1819), Molitvelnicul (1820), Rânduiala sfințirii bisericii (1820), Apostolul (1820), Evanghelia (1820), Tipicul bisericesc (1821) s. a. Toate aceste cărți au fost traduse din slavonă de către mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni. Astfel în "Rânduiala panihidei"(1817) în titlu el specifică ca: "sau tălmăcit pe limba românească din cea slovească și s-au tipărit...pentru trebuința și înțelesul slujitorilor bisericești moldoveni din eparhia Chișinăului.

Sub îngrijirea mitropolitului Gavriil s-a tipărit la Peterburg, în românește și Biblia (1819). Aceasta este a treia ediție a Sfintei Scripturi în limba română (prima apare la București în 1688, a doua la Blaj, în 1795). Biblia lui Bodoni reia textul ediției de la Blaj din 1795 publicat de către Samuil Micu.

Tipăriturile lui Gavriil Bănulescu-Bodoni au avut o circulație largă, fiind răspândite nu numai în Basarabia ci în toate pământurile românești. Dacă luăm în seamă, că mitropolitul Gavriil traducea, compara textele, că el făcea chiar corectura cărților românești tipărite în tipografia eparhială din Chișinău, rămânem mirați de capacitatea de muncă a acestui om, care a știut să facă atât de mult pentru Basarabia.

Dar greutățile au zdruncinat sănătatea acestui harnic lucrător al lui Dumnezeu încât la 30 martie (stil vechi) 1821, cu doar zece zile înainte de sărbătoarea Paștilor, la vârsta de 75 de ani Î.P.S. Gavriil Bănulescu-Bodoni a trecut în eternitate. Despre aceasta au vestit la ora 7 și 30 de minute creștinilor toate clopotele bisericilor din Chișinău la 1 aprilie.

Convoiul funerar a urmat pe jos până la mănăstirea Căpriana unde, în cavoul pregătit special, au fost cu cinste înhimate rămășițele pământești ale celui ce s-a numit mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni.

După cum vedem, viața și activitatea Mitropolitului Gavriil Bănulescu este legată nu doar de istoria Moldovei ci a unui areal mai larg, care cuprinde partea de Sud și Sud-est a Europei (România, Ucraina și Rusia). Favorit al curții imperiale din Petersburg, a știut să ajungă la cel mai înalt rang în ierarhia bisericească, atât în Moldova, Valahia și Basarabia, cât și în Rusia. Pe vremea sa era unul din cei mai culti prelați ortodocși.

*Dr. Nicolae FUȘTEI, cercetător științific
coordonator la Institutul de Istorie al AȘM*

Zi de sărbătoare la Academia Teologică din Chișinău

Tradițional, în ziua prăznuirii Sfântului Duh, colectivul profesoral și absolvenții Seminarului și Academiei Teologice se reunesc la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, oficiată de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir – Rector al instituției de învățământ superior.

După serviciul divin la care a participat un numeros sobor preoțesc, Vlădica Vladimir s-a adresat cu un cuvânt de felicitare către absolvenți, urându-le să fie slujitori adevărați ai Altarului și să propovăduiască cu neînfricare Adevărul mântuitor al Evangheliei.

La rândul său, Prorectorul ATOM Prot. Conf. Univ. Dr. Vetcislav Cazacu, a mulțumit Înalt Prea Sfinției Sale pentru grija părintească ce o are pentru Academia și Seminarul Teologic, menționând că atât dascălii, precum și învățăceii, rămân ascultători Întâistătătorului, gata să-și asculte îndemnul și povața întru propășirea credinței.

Mai târziu a fost dat citirii jurământului de credință al absolvenților, după care Mitropolitul a înmănat diplomele de studii.

După ce toți cei prezenți au primit binecuvântările arhieresti și povețe din partea Înalt Prea Sfinției Sale, a urmat o agapă frățească.

Sănătatea este dată tuturor, dar nu toți știu s-o prețuiască

În întreaga lume zeci de milioane de oameni suferă de osteoporoză, iar cele mai afectate sunt femeile ajunse la menopauză. Pe glob, la fiecare zece secunde survine o fractură din cauza densității osoase. Chiar dacă nu constituie cauza principală a decesului, în fazele ei avansate osteoporoza grăbește sfârșitul.

Osul este un țesut viu, care se înnoiește mereu. Masa și densitatea osoasă cresc până la vârsta de 35 ani. După această vârstă organismul începe să piardă din țesutul osos. În acest fel apare osteoporoza și, în consecință, oasele devin mult mai fragile și se pot fisura cu ușurință, în special la șold, antebrate și vertebre. Există mai mulți factori care favorizează apariția acestei maladii, cum ar fi vârsta, factorul genetic, tipul constituțional, modul de viață. Un factor de risc este și deficitul de estrogeni (hormoni feminini). De altfel, activitatea fizică previne osteoporoza. Pe de altă parte, toate băuturile acidulate, bogate în fosfor favorizează sărăcirea în calciu, iar alimentația fără calciu, cu sare și proteine animale în exces reprezintă unul din factorii care aduc la osteoporoză, care accelerează fenomenele nedorite. De asemenea, bolile endocrine (diabet, afecțiuni ale glandei tiroide), hematologice (limfoame, leucemii), imobilizarea prelungită, anumite medicamente, absența expunerii totale la soare cresc riscul de osteoporoză. Se cunoaște că după menopauză pierderea de masă osoasă este mai mare și la femeile fumătoare decât la nefumătoare, iar riscul de a face o fractură de șold este cu 50 la sută mai mare. La femeile fumătoare nivelul sangvin de estrogeni este scăzut la jumătate. Nicotina și celelalte componente slăbesc scheletul osos. Și abuzul de alcool inhibă formarea osoasă printr-un efect toxic direct asupra osteo-blastelor (celule osoase tinere) și, indirect, prin reducerea absorbției de calciu. Cafeaua și ceaiul negru scad absorbția intestinală a calciului și cresc eliminarea lui prin urină.

Sănătatea este dată tuturor, dar nu toți știu și nu toți vor s-o prețuiască. Abia când necazul te doboară îți dai seama că nu ai făcut nimic pentru a-l îndepărta. Sănătatea este ceea ce nu poate fi cumpărată. Cu bani poți să cumperi medicamente, dar nicidecum sănătate.

Alexei PROCOPI, medic-ortoped; Dorina PROCOPI, medic-reumatolog
Observatorul de Nord

UN OMAGIU ADUS COMBATANȚILOR DE PE NISTRU

În data de 14 iulie a.c., de sărbătoare Sfinților Fără de Arginți Cozma și Damian, în or. Cimișlia, cu binecuvântarea Preasfințitului Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat a fost sfințită piatra de temelie a unei noi biserici.

Actul a fost săvârșit de blagocinul r. Cimișlia prot. mitr. Nicolae Goreanu împreună cu prot. Mihail Balaban care deservește comunitatea și cu prot. Nicolai Cristov, parohul bisericii „Adormirea Maici Domnului” din or. Cimișlia. La propunerea primarului Gheorghe Răileanu și a credincioșilor construcția viitoarei biserici va fi nu doar o nouă fereastră spre cer, ci și un omagiu adus veteranilor din conflictul de pe Nistru din anul 1992. Aceasta e deja a treia biserică care se preconizează a fi construită în or. Cimișlia pentru satisfacerea nevoilor duhovnicești ale credincioșilor.

Prot. Mitrofor Nicolae Goreanu

RESPONSABILITATEA LIBERTĂȚII

Problema libertății revine în fiecare timp cu anumite accente și tonuri mai înalte sau mai joase ale percepției ei. Uneori, oamenii nici nu prea înțeleg ce înseamnă libertatea, de unde este ea și care este modul de operare a ei.

Creștinismul este, prin excelență, religia libertății deoarece este susținut de Duhul lui Dumnezeu, care este Duhul libertății desăvârșite.

Temeiul prim al libertății umane rezidă în aceea, că omul este creat de Dumnezeu după chipul Său (cf. *Geneză 1, 26*) „Chipul” uman este unul al libertății fiind în legătură cu libertatea absolută a lui Dumnezeu. Astfel, despre om se poate spune, că el este o ființă liberă tocmai pentru că a fost adus la existență de Dumnezeu și este chemat să se manifeste cu acest dar al libertății. De fapt, noi nici n-avem puterea să înțelegem ființa umană, în afara acestei pecete inconfundabile, care este libertatea, cu care omul este adus la viață. Creându-ne liberi, Dumnezeu ne-a lăsat posibilitatea de a ajunge la un moment dat în opoziție față de el, sau chiar unii oameni, să-l nege existența. În această din urmă variantă iese în evidență drama libertății.

Dimpotrivă, atunci când folosim darul libertății în sensul pe care l-a gândit Dumnezeu în legătură cu omul, acesta, pune în lucrare planul lui Dumnezeu cu privire la sine și la lume. Patriarhul Avraam în Vechiul Testament (cf. *Gen. 22*) ascultă chemarea lui Dumnezeu de a se îndrepta spre pământul făgăduinței, dar și atunci când este îndemnat să-l jertfească pe fiul său Isaac nu ezită să ducă la îndeplinire porunca lui Dumnezeu. În Noul Testament o restaurare a libertății umane începe cu Fecioara Maria, când a rostit cuvintele: „Iată, roaba Domnului fie mie după cuvântul Tău!” (*Luca. 1, 38*). Libertatea ei face posibilă concretizarea planului lui Dumnezeu de mântuire a lumii prin întruparea Fiului lui Dumnezeu.

Libertatea omului a fost restaurată în Hristos, fiind pusă pe o traiectorie firească a acțiunii ei, care trebuie să se raporteze mereu la Dumnezeu - temeiul ultim al libertății umane. Creștinătatea de astăzi trebuie să știe că suferința pe care o avea libertatea adamică a fost vindecată prin Iisus Hristos - Dumnezeu - Omul, Cel în care se cuprind toate posibilitățile de manifestare a libertății umane în direcția binelui.

Pentru a menține libertatea umană la dimensiunea firească a manifestărilor ei, ea trebuie păstrată în legătură cu Dumnezeu, de la Care îi vine întreaga vigoare și tonalitate. Creștinul înnoit în Hristos este liber de orice fel de constrângeri sociale sau materiale, nelăsându-se purtat încoace și în acolo de tot felul de experimente ale unei pseudo-libertăți, ci el se concentrează spre focarul libertății depline existent în Hristos, spre care privește și de la care primește impulsuri, curaj, călăuzire și corectare a propriilor decizii. Libertatea creștină nu poate fi concepută în afara unui context comunitar și relațional, ea se manifestă în comunitate și într-o relație interpersonală.

Pe de altă parte, libertatea nu poate fi înțeleasă în afara poruncii supreme a Evangheliei: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (*Matei 22, 37-39*). Aceasta este esența învățăturii Mântuitorului, căreia creștinii trebuie să i se supună în mod conștient și liber. Punând în legătură libertatea cu porunca iubirii, putem spune că porunca iubirii lui Dumnezeu și a apropielii este, totodată, o poruncă a libertății. Aici se află și temeiul responsabilității pe care îl are fiecare om atât față de Dumnezeu, cât și față de semenii lui.

Dar de la porunca Evangheliei, a iubirii și a libertății, și până la concretizarea de zi cu zi a acestora în viața creștinilor, constatăm adeseori, că este un drum foarte lung. Acest lucru demonstrează că există un plan al afirmației sau mărturisirii teologice fascinant, dumnezeiesc, și apoi jos de tot, există un plan al vieții oamenilor, care nu întotdeauna țin seama de aceste exigențe evanghelice.

Astfel, o întrebare inevitabilă trebuie pusă: cum putem ieși din această anomalie? Răspunsul nu este unul simplu și ușor de dat. Însă, esențialul nu trebuie pierdut din vedere: anume trezirea creștinilor asupra a ceea ce înseamnă propria lor chemare în lume și recurgerea permanentă la temeiul ultim al identității lor spirituale. Gândul îndreptat spre Iisus Hristos îi va putea ajuta pe toți să - și înțeleagă menirea lor. Iisus Hristos a venit în lume, întrupându-se, luând chip uman, pentru a ne scoate în evidență atât sensul iubirii, cât și pe cel al libertății. Pentru aceasta, n-a mai fost suficient cuvântul rostit de la distanță, ci era necesară întruparea Lui, adică venirea lui Dumnezeu în maxima apropiere de oameni, pentru a le pune în față atât iubirea cât și libertatea Lui.

De aceea, pentru creștini, nu mai este suficientă mărturisirea în teorie și în abstract a iubirii și a libertății, ci ele trebuie întrupate în existența de zi cu zi a fiecărui creștin. Abia atunci vom putea sesiza miza extraordinară a celor două valori supreme: iubirea și libertatea și vom putea vedea sensul și temeiul dumnezeiesc al responsabilității creștinilor în lume, în Biserică, în familie și în societate.

Pr. Ioan TULCAN

Alege viața 2013 – campania Bisericii din Irlanda împotriva legii avortului

Conferința Episcopilor din Irlanda desfășoară o campanie de promovare a vieții umane în tentativa de a proteja în continuare dreptul la viață al celor mai vulnerabili dintre noi: copiii pe cale de a se naște. Campania, organizată de Departamentul de Comunicații din cadrul Conferinței Episcopale se intitulează „Alege viața 2013” și vrea să contrabalanseze procesul legislativ din Irlanda care ar putea conduce la de-penalizarea avortului.

Campania urmărește să informeze opinia publică asupra învățurii Bisericii, asupra proiectului de lege propus pentru de-penalizarea avortului, dar propune și rugăciuni și meditații. Întreaga activitate a proiectului poate fi consultată pe site-ul „chooselife2013.ie”.

Sâmbătă, 8 iunie, zeci de mii de persoane au participat

la Dublin la o seară de priveghere și rugăciune care a avut ca moto „Alegerea vieții: să avem grijă de amândoi”, făcând referire la grija față de mamă și copil pe care trebuie să o aibă familia, societatea și fiecare dintre noi.

Tot în această lună episcopii catolici din Irlanda au publicat un comunicat în care spun că proiectul de lege „va schimba în mod radical cultura practicării medicinei în Irlanda”. De asemenea ei au adus în atenție și problema „obiecției de conștiință” pentru că „niciodată o instituție sau un operator sanitar nu poate fi obligat să practice un avort împotriva voinței sale”.

Noul proiect de lege ar putea impune tuturor operatorilor sanitari să participe cel puțin în mod indirect la avorturi voluntare fără să aibă posibilitatea „obiecției de conștiință”. Reprezentanții spitalelor catolice din Irlanda și-au exprimat teama că vor fi constrânși să aleagă între închiderea spitalelor și efectuarea avorturilor voluntare.

(RV 25 iun 2013)

Patriarhia Moscovei despre problema bogăției clericilor

Bogăția excesivă, precum și sărăcia excesivă în rândul clerului trebuie văzute ca fiind la fel de dăunătoare pentru Biserica Ortodoxă Rusă, consideră protopopul Vsevolod Chaplin, președintele departamentului Patriarhiei Moscovei pentru relațiile dintre Biserică și societate. Declarația lui vine în contextul controverselor privind stilul de viață al clericilor și Ierarhilor, după o serie de accidente provocate de reprezentanți ai Bisericii cu mașini de lux (recent a fost condamnat un călugăr care a ucis două persoane cu mașina sa de 120.000 de dolari; un alt ieromonah a fost condamnat anul acesta pentru un accident din 2012 în urma căruia de asemenea au murit două persoane).

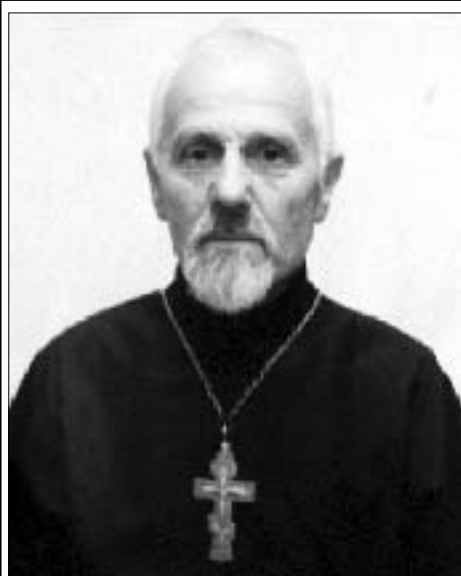
“Desigur, clerul nu trebuie să cedeze mentalității consumeriste pe care o vedem astăzi”, a spus pr. Chaplin la o întâlnire despre

percepția publicului asupra Bisericii Ortodoxe Ruse. “Bogăția în bunuri materiale poate să ducă la o stratificare a clerului, împărțindu-i în bogați și săraci. Acest lucru este rău”, a avertizat el. Cu adevărat, oamenii simpli “se revoltă când văd un cleric bogat”. În același timp, pr. Chaplin crede că “este bine pentru Biserică să nu aibă un cler marginalizat social”. Aceasta ar putea duce la “diminuarea statutului clericului”, după cum se întâmplă la catolici și protestanți, datorită faptului că “forțele seculare îi strivesc și îi alungă la marginea societății”.

“La fel s-ar putea întâmpla și la noi. Ar fi o nebulă pentru preoți dacă i-ar forța să intre în piața muncii, dacă permitem noțiunea că un cleric trebuie să trăiască într-o sărăcie mizeră. În Rusia, Grecia și în toate teritoriile ortodoxe, preoții au un standard de viață de regulă puțin mai ridicat decât media clasei muncitoare.” În viziunea pr. Chaplin, un preot care trebuie permanent să cerșească aduce “rușine turmei sale, comunității credincioșilor”. La întâlnirea de vinerea trecută au fost prezentate rezultatele unui sondaj: conform acestuia, majoritatea rușilor cred că clerul ortodox trăiește în lux; tot majoritatea ar dori să îi vadă pe preoți mai deschiși spre semeni și mai puțin atrași de cele materiale.

Sâmbătă, la o zi după intervenția pr. Chaplin, Papa Francisc, vorbind seminariștilor și novicilor din lumea întreagă, spunea: “Mi se face cu adevărat rău atunci când văd un preot sau o soră cu o mașină ultimul model: nu se poate!” Unii Ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Ruse se tem că problema stilului de viață al clerului ar putea să devină ceea ce problema clerului pedofil este pentru Vatican, a declarat o sursă anonimă pentru AsiaNews. După alegerea Papei Francisc mulți au așteptat ca Patriarhul Kiril să pronunțe cuvinte similare privind bogăția și sărăcia.

<http://www.catholica.ro/2013/07/08/patriarhia-moscovei-despre-problema-bogatiei-clericilor/>

A trecut la cele veșnice părintele Nicolae Străinu

Părintele Protoiereu Nicolae Străinu s-a născut la 21 mai 1930, a primit diaconia la 28 august 1983, iar preoția la 08 februarie 1989. De-a lungul activității preoțești a deservit parohiile satelor Plop, iar mai apoi parohia “Sfânta Treime”, s. Rudă, r. Soroca. A dus o intensă activitate pastorală în

rândurile credincioșilor, fapt pentru care a primit majoritatea distincțiilor bisericești.

S-a stins din viața pământească la 18 iunie 2013.

Cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir, Sfânta Liturghie și slujba Prohodului au fost oficiate de către Prot. Mitr. Nicolae Craveț, Protopop de Soroca.

Amintirea părintelui Nicolae va rămâne vie în sufletele celor care s-au bucurat de mângâierea și îndrumarea sa, pătrunzătoare ca o lumină călăuzitoare spre veșnicie.

Veșnica lui pomenire!

Statistici privind Biserica din Brazilia

Cu ocazia apropiatei vizite a Papei Francisc în Rio de Janeiro, Brazilia, pentru cea de-a 38-a Zi Mondială a Tineretului, Vaticanul a făcut publice câteva date statistice

privind Biserica Catolică din această țară. Informațiile, valabile la 31 decembrie 2011, vin de la Biroul Central pentru Statistică al Bisericii. Călătoria papală este prevăzută în perioada 22-29 iulie 2013.

Brazilia are o suprafață de 8.514.215 km² și o populație de 195.041.000 de persoane, dintre care 164.780.000 (84,48%) sunt catolici. Există 274 de circumscripții ecleziiale, 10.802 parohii și 37.827 de centre pastorale. Actualmente sunt 453 de Episcopi, 20.701 preoți, 33.230 persoane consacrate și 2.903 diaconi permanenți. De asemenea sunt 1.985 de membri ai institutelor seculare, 144.190 de misionari laici și 483.104 cateheți. În

liceele teologice sunt 2.671 de elevi, iar în seminariile teologice sunt 8.956 de studenți.

Un total de 1.940.299 de persoane urmează cursurile în cele 6.882 de centre catolice de educație, variind de la grădinițe la universități. Există și 3.257 de centre de educație pentru persoane cu nevoi speciale. Mai sunt și 5.340 de instituții aparținând Bisericii sau conduse de preoți ori persoane consacrate: 369 spitale, 884 clinici, 22 colonii pentru leproși, 718 cămine pentru bătrâni și persoane cu handicap, 1.636 de orfelinate și creșe, și 1.711 centre de consiliere pentru familie și centre pro-life.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA
Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 800
Comanda: 1296